

החברותא

בס"ד ערש"ק פ' ראש (פסוק) כ"ה מנ"א תש"ע

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 386

פנינים יקרים

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (י"א, כ"ז) אמר בלשון 'ראה' שהוא ענין של חוש העינים יען כי כל האמונה צריכה להיות חושית כמ"ש כל עצמותי תאמרנה ה' והנה מדאמר 'ראה' משמע שאף שהברכה והקללה לעיניו מ"מ אם לא יסתכל בהן בעיניו פקידא לא יראה אותן כי כך דרך היצר לגנות את הברכה ולפאר את הקללה כך שרק המתכוון בדרך האמונה הוא יגלה את ההבדל בין הברכה לקללה וד"ל.

(כן אברהם)

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (י"א, כ"ז) כי המפיל גורלות עם חבירו מכסה הגורלות והחלקים שלא יבחר חבירו חלק היפה, אבל אתם ראה הגורלות ראה החלקים ובחרת בחיים. וזהו אתה תומיך גורלי (תהלים סו), שהקב"ה תומך בידי ליתנה על גורל טוב ולבחור אותו.

(בעל הטורים השלם)

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (י"א, כ"ז) לכאורה וכי היום ניתנו הלא בששת ימי בראשית הן מצאנו ברכה, ובחנוך מתושלח ונח וכו', ומצאנו קללה בדור המבול הפלגה סדום וכד'. וכן צ"ב הא דכתיב 'ברכה וקללה' ולא נאמר ברכה או קללה. והענין שלפני מתן תורה מי שהיה בברכה לא היה בקללה ומי שהיה בקללה לא היה בברכה, אבל משניתנה תורה לארץ הברכה והקללה נתקרב זה לזה, לכך נאמר ברכה וקללה, אמנם לקללה יש סוף, והיא חייבת סוף להגיע לברכה אין סוף, והיא יכולה להמשיך עד ללא גבול כמו שאין גבול לתורה.

(כן אברהם)

את הברכה (י"א, כ"ז) בברכה אמר 'את' לשון רבוי כי לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב. ובקללה לא אמר את אלא 'והקללה'. ד"א 'את' הברכה מ-אלף ועד תי"ו מ'אם' בחוקותי תלכו עד קוממיות' ובקללה מ-ו"ו ועד ה"א מ'ואם' לא תשמעו עד ביד משה'. בקללה אמר 'אם' לא תשמעו ובברכה אמר 'אשר' תשמעו ולא אמר אם בלשון ספק. ואמר אשר מלשון אשרי כמש"כ (משלי ת. לד) אשרי אדם שומע לי.

(בעל הטורים השלם)

את הברכה אשר תשמעו (י"א, כ"ז) הברכה האמיתית היא האמונה עצמה, מבלי לרצות לראות דוקא בעינים, אלא להסתפק בשמיעת והבנת השכל.

(שיח אבות)

אשר תשמעון לעשות בארץ (י"ב, א) כאשר האדם מתנהג בהכנעה וענוה - בארץ - שמשפיל עצמו כדוגמת הארץ אזי יעלה בידו בעז"ה בנקל לשמור ולעשות את החוקים ואת המשפטים אשר תשמעון לעשות.

(משמרת איתמר)

השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום אשר תראה (י"ב, יג) ספרי: ליתן לא תעשה על איסור הבמות. אבותינו אברהם יצחק ויעקב הקריבו קרבנות על מזבח במה והיו בדרגה של כהן העומד ומקריב, ואילו אחר שנבנה הבית מבאים חז"ל את הקרבת במה למעשה שאינו הגון כאמרם (גדרים כב) כל הגורד כאלו בנה במה והמקימו כאלו מקריב עליה קרבן, מה נשתנה שנהפך מעשה במה לסמל רע בו בזמן שהיה אהוב על אבותינו? אלא כשנבנה בית המקדש בירושלים ירדה שכינה והוא הנחלה של ישראל, ואפילו לאחר שנחרב הבית נשארו ישראל במעמד זה כדרשת חז"ל לא זוהי שכינה מכותל המערבי, ואי אפשר להקריב בבמה שיש בה השראה פחותה. נמצא אפוא שלא רק שמובטח להם לישראל השראת השכינה כשיבנה בית המקדש, אלא גם היום בחורבנה אנו במצב שיש שכינה כתוכנו ולכן אנו מזהירים שלא להקריב בבמה. כל זה כלול בנחמתא שבשבעת ימי שבתא שלאחר תשעה באב שקוראים פסוקי דנחמא ללמדנו שגם שם וגם בשעתו שכינה בתוכנו.

(כרם טוביה)

השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום אשר תראה (י"ב, יג) חלילה לך להכשל בגאווה ויוהרא, 'פן' תעלה עולתיך' כתוצאה מזה שאתה מקיים התורה והמצוה שציוה אותנו המקום ב"ה. בכל מקום - אדרבה עליך להתמלא יראה 'אשר תראה' שמא לא יצאת עדיין ידי חובתך.

(חסד לאברהם)

האשכ שיחת הרא"ש ז"ע"א פרשת אקף תשל"ג ה'תש"ס ע"א א.א.

סבלנות לחכות לנו אין כבר סבלנות. אלא הסיבה היא מכיון שביהמ"ק עוד לא נשלם, היות שהוא נבנה מהתפילות שהם כעולה וקרבן, ומהאש של "ונשלמה פרים שפתינו". כי כמו שהעולה היא אש, כך צריך שיהיו שפתינו כאש של עולה וקרבן, והיינו שנגיע לבחינה של אפר - תוהו ובוהו, שאור וחושך משמשים בערבוביה. ולכן כל עוד שאנו לא הגענו לשלימות הזו, והתפילות הם עם סיפוק ולא בביטול, גם ביהמ"ק לא יכול להגיע לשלימות. זהו הטעם שאין הקב"ה מוריד את הבית השלישי.

והנה על הבית השלישי נאמר, שאחר שירד מן השמים בנוי מאש יצטרכו להשלים את הדלתות. והדבר טעון ביאור, אם הרבש"ע עשה כל הבית למה אנו צריכים לעשות את הדלתות? וכי אין אפשרות להוריד את הבית מושלם בהדרגה ולפתוח את הדלתות? רק הענין הוא, שאם הרבש"ע היה מוריד בית שלם, מושלם, לא יהיה לנו מושג שזה מהעבודה שלנו. אולם ע"י שאנו נגיע לעבודה הזו של הבית השלישי עי"י יושלמו הדלתות, וכך נשלים את הדלתות ונדע שהבית נבנה מן העבודה שלנו. ומה שנבחרו לזה הדלתות דוקא, כי העבודה של הדלתות היא "פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה י-ה", שזוהי עבודה תמידית, גם אחרי שיבנה בית המקדש עדיין יזעקו בני ישראל "פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה י-ה".

וכאשר בני האדם יגיעו לכזו שלימות שירד הבית השלישי, אזי יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. כי היות שהשלימות של הבית השלישי תהיה ע"י האנוש, אז יוכלו להינות ממנה אפילו הגויים. אז יצאו מהם כל הניצוצות, ואותם חסידי

וזהו ענין הבית השלישי.

על הבית השלישי נאמר שהרבש"ע יוריד משמי שמים בית המקדש בנוי מאש. אש זו אנו לא יודעים מה פשרה. מהיכן האש הזו, ומהי, ולמה דוקא מאש? איך יהיה לנו אחיזה בכזו אש של הרבש"ע? והאיך נוכל שאת אש של הרבש"ע?

אלא שהענין הוא כך. כל אדם ירד לעולם בכדי למלא את התפקיד שלו, ובבית המקדש הרבש"ע הראה לנו מהו התפקיד הזה. הוא ציווה לבנות לו בית, ולהכניס בתוכו את כלי המקדש, ולבנות מזבח, לשחוט קרבנות ולזרוק הדם, ולהבעיר אש על המזבח להקטיר את האימורים, וקרבן עולה כולה לגבוה - כליל תקטר באש תשרף. ואחר שקרב הקרבן היו הלויים משוררים בשיר. אשרי עין ראתה כל אלה. אך כל אלו דברים שאין השכל האנושי משיג את פשרם ומהותם. אולם בכל זה הרבש"ע הראה לנו את דרך העבודה ונתן לנו דוגמאות איך נוכל להשיג אותו. וכהיום שאין לנו מקדש ולא מזבח ולא קרבנות, הדרך היא - ונשלמה פרים שפתינו, דהיינו שהתפילה שלנו תהיה כמו עולה, כמו שאנו מבקשים "ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן". ומה היה העולה? אחר שהקטירו את כולה על המזבח לא נשאר ממנה מאומה, רק אפר, תכלית הביטול, ללא כל חיות, שזהו תוהו ובוהו. וממה נהיה התוהו ובוהו - מהאש. כליל תקטר. וכשאנו נגיע לאותה בחינה "כעולה וכקרבן", ונהיה בבחינת אפר - תוהו ובוהו, אזי מן האש הזו של כליל תקטר יבנה בית המקדש. מהתפילות של כל אחד.

ולכן הרבש"ע מחכה עם בית המקדש כ"כ הרבה שנים. אם יש לו ביהמ"ק מוכן למעלה מה מעכב אותו מלהורידו מטה? אם לו יש

וזה יהיה כאשר אנו נתאחד ביחד, ונאהב אחד את השני, אז יתאחדו כל השרשי נשמות ואחד ימשוך את השני. למשל, יש אחד שנוסע בשבת ועושה כל מיני עבירות, הוא אינו יכול לצאת י"ן המצב הזה כי אנו לא יכולים לצאת משם, אולם אם אנו נגיע לכוז שלימות הביטול שאני חוטא ופושע כמותו ממש, אולם אני בבחינה של עשיה ולא במציאות של עשיה, כי במציאות אינני נוסע בשבת, אבל בבחינה של עשיה אני חוטא ופושע כמותו ממש, שהרי "וחטאתי נגדי תמיד". ואז, כמו שכולם רצים אחר אדם גדול, כך אותם האנשים שלמרות שהם לא במציאות החטא הם חיים כל הזמן בפחד של הסכנה מהחטא, מכיון שהם חיים בבחינה של מציאות החטא - וחטאתי נגדי תמיד, והם חיים את המציאות הזו. ואז כמו שהכל רצים אל אדם גדול, כך ירוצו הכל אל הנשמות הללו, והם ימשכו ויעלו את כל הנשמות מחטא עץ הדעת, ואז יהיה שלימות, שהתוהו ובוהו שהוא בערבוביה. יהיה אור - כחשיכה כאורה.

וכשיהיה השלימות הזו, לא החושך יתן את האור, כמו שהוא נותן היום ע"י העצבות שהכל רוצים להשאר בה ולשיר את הניגון העצוב שנותן את האור החזק של החושך שהבעל-דבר משרה עלי. כיום הוא נמצא בנו ונותן את העצבות כיון שהוא השליט והשכינתא בגלותא, אולם כאשר נזכה שהכל יתהפך ע"י סיבת כל הסיבות והכל יחיו במציאות של וחטאתי נגדי תמיד, הצדיק הגדול ביותר יהיה בעיניו הפושע הגדול ביותר, והכל יראו כי "לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי", כלומר: אם הרבש"ע לא היה שולח לי את הסיבה כבר הייתי חוטא ופושע במעשה ממש. כי כאשר הרבש"ע שולח לאדם נסיון אזי הוא פושע ופוגם מושלם, רק הרבש"ע שולח לו את הסיבה שמונעת אותו מלחטוא, ורק כאשר הוא

אומות העולם שישארו הם "יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך".

ואם אנו נזכה ונתאחד כולנו יחד, ונעבוד להגיע לבחינת "ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן" "ונשלמה פרים שפתינו", אז נגיע כולנו לשלימות כעין השלימות של קודשא בריך הוא, ויתקיים בנו מקרא שכתוב "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור". אז נראה שכל החיים הם כחלום יעוף, דהיינו שהיה זה רק חלום. אז נראה שלא היה כלום, ואנו עומדים באותו זמן ובאותו מצב כמו שהיה בראשית הבריאה, "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ". רק לא בהשגות של "השכל הנעלם מכל רעיון", כי אם בבחינה שהחושך הוא האור. ולא האור של החושך שנותן לנו סיפוק של עצלות ונותן לנו את המתקוות של העצבות, כי אם האור של שבעת ימי בראשית. כי השלימות של מציאות הבריאה היא "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תוהו ובוהו", וע"י העבודה שלנו בבחינה של "יהי אור", לעבוד להגיע אל האור הגנוז בחושך, נגיע לבחינה של "ויאמר אלקים", שנעשה שותף במעשה שמים וארץ, כי במאמר נברא העולם, ובבחינת "מה אני בורא אף אתם". אז יהיה השלימות של הבית השלישי כשהוא כבר כולו אור, ונזכה שנגיע לשער של "פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה י-ה". ועי"ז נזכה להגיע לבחינת "כי ביה ה' צור עולמים", שנוזכה להיות בבחינת אנוש באותה בחינה של י-ה שהוא 'צור עולמים'. והבית הזה לא יחרב, מכיון שהוא נבנה ע"י "ונשלמה פרים שפתינו", שבני ישראל הגיעו אל העבודה האמיתית של בחינת תוהו ובוהו כמו שהרבש"ע הוא תוהו ובוהו, ואצלו היא בחינת "כחשיכה כאורה", שאור וחושך משמשין בערבוביה והחושך בעצמו הוא האור.

המשך מעמי קודם

שזה הוא האור האמיתי, האור של ששת ימי בראשית.

הדור שיוזכה לזה מוכרח להיות כולם ביחד, אחרת זה לא יכול להיות, כי אם חסר רק ניצוץ אחד מהשלימות של תוהו ובוהו עדיין אין זה שלימות הוי". הרבש"ע צריך להיות שלם וכל הלבוש שלו צריך להיות שלם, בדיוק כמו שהבריאה נבראה שלימה ללא חטא. וכמו שהבריאה נבראה בשלימות ללא חטא, כך אנו צריכים להגיע לשלימות של "וחטאתי נגדי תמיד", דהיינו שנהיה בעינינו חוטא ופושע בשלימות החטא, אבל לא מחמת חטא בפועל ח"ו. לא שיהיה פוגם ח"ו, רק שיחיה במציאות של פוגם - וחטאתי נגדי תמיד. ואז, כשנגיע לשלימות הזו, אז יושלם הבית השלישי מהתפילות שלנו שיהיו כולם רק אש - ונשלמה פרים שפתינו, ואז יתגלה מלכותו על כל העולם כולו בבחינה כזו שיכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון, ואנו ניגאל ונגיע לישועה האמיתית. אמן.

חי בשלימות הפגם אז שולח לו הרבש"ע את הסיבה. ואז, כאשר הוא בשלימות הפגם, הוא כבר לא יכול לדמות בנפשו שהוא צדיק, כי רואה בעיניו שהוא פושע, והוא רואה בעיניו שמשהו עצר אותו ולא הרשה לו לחטוא, ואז הוא חי ממש עם קודשא בריך הוא. היות שהסיבה הזו היא ממש קודשא בריך הוא.

וכאשר אנו כולנו נשיג כזה הישג, וכל הניצוצות מתחילת הבריאה ובחטא עץ הדעת יתעלו, הדור ההוא שיגיע לשלימות של התוהו ובוהו של הבריאה יזכה לאור הגנוז. לא האור של החושך והעצב, של האדם העצוב הזה שאוהב את הניגון העצוב, זה שהעצב מונח לו בעומק הלב ומטעה אותו לחשוב שמזה הוא חי. והוא מיואש, כי הוא רואה שהוא אבוד. למרות שהאמת היא שאף פעם הוא לא אבוד, אבל בשביל לא להתנתק מן המצב הזה הוא מוכן למות - תמות נפשי עם פלישתים. אך למה לו למות בשביל הניגון העצוב? אם כבר, כדאי לו לההרג בשביל להגיע ל"יהי אור", לתוהו ובוהו,

שהשמחה במעונם

הר"ר מרדכי כהן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר אליהו כהן ומשפ' להולדת הבת

הר"ר נחמן קמינסקי ומשפ' להולדת הבן

הר"ר יואל גוזלנד ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' לנישואי הנכדה

הר"ר זאב קיפר ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' לנישואי הנכדות

הר"ר אריה מרדכי מורגנשטרן לנישואי הבת

הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' לנישואי הנכדה

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדני 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 ☎
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

